

Universitätsbibliothek Paderborn

Codex traditionvm Corbeiensivm

Falcke, Johann Friedrich

Lipsiae ; Gvelpherbyti, 1752

§. 210. De comitis Luidolfi traditione bonorum in villis Daelhem atque
Adenhus in pagis Hessi et Nithega.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36114

ut si quid postea acquirere posset simul in hac traditione esset testes *luidolfus comes* (u) *adalgerus* (v) *ricdag* osdag uiicger et alii quatuor.

guber-
nante
Corbe-
iamAdal-
gario.

§. 209.

Tradidit yuo pro filio suo mansum unum cum familia testes hoghold deddi haold alduuard et alii duo.

§. 210.

Tradidit *luidolfus comes* (x) pro filio suo *tancmaro* (y) mansum unum

(u) *Luidolfus comes* sine dubio est *Luidolfus dux Saxonie*, aduocatus Corbeiensis, De comite frater abbatis Warini, nec non sator multorum celebratissimorum ducum atque imperatorum. Cum vero idem demum anno 875 vitam cum morte commutauerit, sequitur, traditiones, quas haec tenus exposuimus, ante annum 875 esse promulgatas.

(v) *Adalgerus* an frater abbatis Corbeiensis exstitit, Adalgarii postea archiepiscopus De Adalgero.

(x) Si ex testibus colligere liber tempus, quo hac traditio perfecta, *Luidolfus comes* eodem tempore et die, quo Bunico in Ungreton §. 208. sua tradiderat, tres manus videtur donasse. Idem enim testes hic sunt, qui §. 208. inueniebantur.

(y) Locum hic habemus insignem de filio *Luidolfi ducis*, *Tanemaro*, alias non cognita. Poterit autem primum ex hoc loco explicari locus notatu dignus in Actis Lide ducissae, qui Tom. I. Script. Rer. Brunsvic. Leibn. p. 174, ita se habens: *Pot hac autem cum ipse locus* (Hirufeld, qui erat in pago Dreni in Lupiae fluminis ripa) *ab aliis hereditaria successione possideretur*, et, ob praesidentium incruviam, vilitatibus obsolescere ceperisset, continuo benignus dominus sancta famula sue merita IDAE, ad castigationem improborum, terribili patefecit euentu. Nam praelari COMITIS LUDOLPHI amabilis soboler, dum adhuc in albis ab hac luce raperetur, ad eandem ecclesiam deftertur. Et quia sancta Dei opinio needum in aperito emicuit, penes eam passionem sepelirent, qui die sequente de tumulo extractus, ante ianuam vestibuli inueniuntur, in quo erat inclusus. Superfacti, quibus res erat commissa, corpusculum denus pristino loco addiderunt. Hic *Luidolfi filius*, cuius nomen ab Uffingo non exprimitur, probabilissime noster *Tanemarus* fuit. Et quia ex verbis excitatis colligitur, locum Hirufeld hereditaria successione a *Luidolfo* esse possicissum, inde quoque concludimus, *Luidolfum* voluisse, ut filius suus penes avium suum *Idam* Ducis vxorem sepeliret. Quae explicatio planissima est, et cum his traditionibus, omni exceptione maioribus, apertissime coheret. Nihil ergo attendenda sunt Berenxi atque C. Abelli exceptiones, cum nostra sententia testimonio scripti coetanci accuratissime sit superstrucuta. Supra enim iam demonstrauimus, *Luidolfum* fuisse filium *Echerti* ducis atque *Idae* ducisse. Deinde possumus verbis huius traditionis explodere fabulas recentiorum quorundam, qui *Luidolfo* duci filium quendam Tanquardum attribuerunt, prohibentes, cum arem Brunsvici Tanquardero fundasse, que postea ab eius fratre Brunone duec dicta fuerit Brunswic. In sententia haec versatur Auctor Anonymous Tom. I. S. R. B. Leibn. p. 261, qui refert, *Ludolphum genuisse Ottonem, Brunonem et Tanquardum, Brunonem vero ducem ANNO 890 urbem Brunswik fundisse, que ante Tanquardero vocata sit.* Quemadmodum vero Bruno post mortem suam, que ei anno 880 accidit, ut supra §. 104 demonstrauimus, nihil fundare potuit; ita eadem tamen opinionem recixerunt Auctor Chronicus Veteris Ducum Brunsvicensium Tom. II. Leibn. p. 14. Io. Stadtwegius in Chronico Tom. III. Leibn. p. 265. Botho in Chronico picturato l. c. p. 300 atque alii recentiores, quos honoris causa non nominamus. Tanquardus iste, quem filium *Luidolfi ducis* et conditorem arcis Tanquardero fuisse asserunt, nunquam in rerum natura fuit. Ex nostro enim *Tanemaro*, adhuc in albis ab hac luce rapto, quendam Tanquardum fabricarunt, et quia, cum in

V u 3

mun-

Ab anno unum cum familia in *daelhem* (z). et in *adonkuf* mansos duos cum familiis
8:4 usque 877 re- testes adalgerus bunico ofdag riedag et alii V.

gnante
Hludo-
uuico et

§. 211.

mundo nihil egisse, gloriosum non erat, hinc ei fundationem arcis *Tanqwarderode* adscriperunt. Quodsi vero ex hoc loco planum est, *Tancmarum*, patre *Luidolfo* adhuc superstite, atque ita ante annum 875. decepsisse, fundator ille arcis praedictæ esse non potuit. Probabiliora habet Chronicon Gandersheimense MSptum, in quo legi retulit vir optimus nobisque carissimus *Harenbergius*, *Brunonem* ducem quidem *Brunsuicum* villam fundasse, sed nomen indistile a *Tancmaro* fecero suo petrum arcis *Tanqwarderoda*. Desinant ergo docti cum *Bun:ingio* eiusque continuatoribus fabulari atque ineptire.

De villa
Dael-
hem.

- (z) Per villam hanc *Dae:hem* intelligit Dominus *Grupenius* in *Origin. Pyrmont.* p. 159. et 162. vicum *Saltzthal* in ducatu *Brunsuicensi*, olim in pago *Derlingo*. Ut vero ostendamus, hanc eius sententiam minus esse solidam, primo adducere volumus villas, quibus Saxones nostri olim nomen *Dalem* imposuerunt. Prima est *Dale* in principatu *Waldeccensi* in praefectura *Lichtenfels*, vbi nobiles domini de *Dalwigk* quondam iudicium *Westfalicum* exercuerunt, id est, *enen fryen Stobl*, vti documenta nostra loquuntur. 2) est *Dalem* in episcopatu *Paderbornensi* in dynastia *Wevelsburg* inter *Lichtenau* et montem martis in campo *Sintfeldico*, vbi olim *monasterium* virginum ordinis *S. Augustini* erat, quod, cum per bella spoliis exhaustum atque exstinctum esset ita, ut virgines ad vicina ordinis cenobia discedere necessum haberent, anno 1429 per cenobitas *Bodecenses* adiuuantibus nobilibus *Padbergensisibus*, *Brabekianis*, *Horhusanis*, atque *Ottone comite de Waldeck* (qui que ibidem habebat ab abbate, Corbeiensi in feuda, monasterio *Dalhemensi*, rata ea habente dicto abbate, liberali donatione transcriptis) restauratum pro canonicis regularibus ordinis *S. Augustini*; quod ergo monasterium bene discernas velim a *Dahlheim*, cenobio virginum ordinis *Cisterci*, in diecessi atque urbe *Moguntina*. 3) est *Dale* vicus in episcopatu *Paderbornensi* inter *Nienherse*, *Herbram* atque *Paderbornam* urbem, olim *Vorevercum* ad curtem *Enenus* relatum. 4) *Dalbusen* vicus eodem in episcopatu inter *Beuerungen* ac *Borchholte* oppida visitur, in quo Otto episcopus *Paderbornensis* parochiam ad præpositum *Gerdensis virginum monasterii* anno 1305 transtulit, et in quo abbatia nostra Corbeiensis et nobiles de *Spiegel* bona sua habent. 5) *Dalem* vicus ad fluvium *Dimolam* (non *Dennel*, vti *Orig. Pyrmont.* p. 2. volunt) inter *Wepplithi* et *Desenberg* castra, ac monasterium *Wormel*, in quo nobiles domini de *Spiegel* bona atque alia iura possident. 6) *Dalen* vicus in comitatu *Pyrmontano*. 7) *Dalheim* vicus in principatu *Göttingensi* in præfectura superiori *Münden*, 8) *Dablum* villa in episcopatu *Hildesiensi* in præfectura *Bilderlah*, subinde dicta *Königsdahlen*, quia tempore casarum Saxonorum ibi castellum regium erat, quod diplomata casarea in pago *Ambergo* collocant, de quo pago vid. supra §. 137. 9) *Dale* ad fluuium *Lippiam* haud procul a monasterio *Cappenberg* in episcopatu *Monasteriensi*. 10) *Dalem* seu *Thal* in comitatu *Blanckenburgico* ad villam desolatam *Bernestorpe* in montibus *Harzicis* ad *Bodam* fluuium haud procul a *Blanckenburgo* oppido. 11) reperitur in Vita episcopi *Meinwerci* Tom. I. S. R. B. Leibn. p. 519. Burwardium *Dalebeim* in pago *Wentgoi* et in comitatu *Herieldi*, in quo et in villa *Lutteran* in eodem pago reperiunda Otto III. Meinwerco donavit duos mansos regales. Sed in *Dalebeim* depravatio verbi esse viderur, et procul dubio legendum erit *Dalebeim*, vti ex ipso diplomate Ottonis appetat, quemadmodum etiam censimus, pagum *Wentgoi* nullum esse alium nisi pagum *Weßiga* in comitatu *Rauensbergico* in *Westfalia*, in quo vicus *Lutter* reperitur; *Dalebeim* vero esse putamus *Daleke* in terminis comitatuum *Lippensiu* et *Rauensbergici*. 12) *Dalebeim* in Thuringia in der guldene Aue non procul ab urbe imperiali ac libera *Northausen*. 13) *Großen-Dahlen*, vbi hodie præfectura in ducatu *Brunsuicensi*, iter vnius horæ distans ab oppido *Scheppensted*, plerumque dictum *Vogtsdahlen*, vt eo melius discerni queat 14) a vico dicto *Kleinen-Dahlen*, qui non procul absit, atque 15) a iam supra dicta villa *Dalen*, hodie *Saltzthal* dicta, duobus milliaribus distante a vico *Vogtsdahlen*, ab urbe *Guelpherbytana* vero vix iter dimi-